

ת"פ 34690/12/13 - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות, המאשימה נגד א.ש ממסי בע"מ, מרדכי בוארון

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 34690-12-13 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין
- חקירות מרכז מדור תביעות נ' א.ש ממסי בע"מ ואח'

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות
מרכז מדור תביעות - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד איילה אלדר
נגד

1. א.ש ממסי בע"מ
2. מרדכי בוארון
הנאשם 2 בעצמו וע"י ב"כ עו"ד רם נאור

גזר דין

מבוא

1. נאשמת 1 היא חברת הובלה ולוגיסטיקה. נאשם 2 שימש בתקופות מסוימות כמנהלה הפעיל של החברה.
2. בהכרעת דין מיום 25.5.17, שניתנה לאחר שמיעת ראיות, הורשעו הנאשמים בביצוע עבירות כדלקמן:
באישום הראשון - הורשעו שני הנאשמים בעבירה של אי הגשת דו"ח מס הכנסה לשנת 2011, לפי סעיף 216(4) יחד עם סעיפים 117 ו-224 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961. לפי הכרעת הדין, הנאשמים לא הגישו לפקיד שומה דו"ח על הכנסותיה של החברה לשנת המס 2011, כאשר מחזור העסקאות הרלוונטיות לשנת המס היה, לכל הפחות, 12,637,488 ₪.
- באישום השני - הורשעו נאשם 2 בלבד בעבירה של אי הגשת דו"ח מס הכנסה על הכנסותיו האישיות לשנת 2011, לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה.

טענות הצדדים לעונש

3. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על מערכת אכיפת המס והקופה הציבורית, וזאת לצד השוויון בנשיאת נטל המס. לטענתה, בהיעדר דו"חות אמת במועד אין באפשרותה של רשות המס לאמוד את הכנסת הנישום ולשום את המס.

4. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: נאשם 2 ביצע 2 עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה; מחזור העסקאות של נאשמת 1 בתקופה הרלוונטית היה מעל 12,600,000 ₪.
5. מכאן, לאור נסיבות העניין ומדיניות הענישה, טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחת מהעבירות של אי הגשת דו"ח במועד נע בין מאסר על תנאי, קנס בסכום של 8500 ₪ והתחייבות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, קנס בסכום של 29,200 ₪ והתחייבות.
6. עוד טענה כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: המחדלים אמנם הוסרו, אך רק לאחר הגשת כתב האישום; לנאשם עבר פלילי עשיר הכולל גם עבירות מס; הנאשם הורשע גם בעבירות חמורות על חוק מס ערך מוסף בהיקפים של כ-3,500,000 ₪ וגזר דינו טרם ניתן.
7. עוד הוסיפה, כי יש להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד לתקופה של 8 חודשים מת"פ (אשקלון) 11-11-12909, למשך 3 שנים, בגין עבירות של אי הגשת דו"חות אישיים, אי העברת מס שנוכה ואי דיווח של ניכויים (להלן - "גזר הדין בת"פ 11-11-12909").
8. לטענתה, מדובר כאן בעבירות נמשכות, שהראשונה שבהן בוצעה מיום 1.6.12 ועד הסרת המחדל ביום 27.2.14. מכאן טענה, כי במועד ביצוע העבירות היה תלוי ועומד נגד הנאשם מגזר הדין בת"פ 11-11-12909 מאסר על תנאי חב הפעלה, ולמצער בר הפעלה.
- עוד טענה, כי לפי גזר הדין הנזכר, בית משפט השלום קבע כי המאסר על תנאי יחל בתום תקופת המאסר בפועל, אולם בערעור הומר המאסר בפועל למאסר בעבודות שירות, ובית המשפט לא נתן הוראות נוספות לעניין תחולת המאסר על תנאי. מכאן טענה, כי יש להחיל את סעיף 52 לחוק העונשין, שלפיו יש תקופת התנאי תחול גם על התקופה שבה ביצע נאשם עבודות השירות. לטענתה, לפי סעיף 52 לחוק העונשין, תקופת המאסר על תנאי החלה עם תחילת ביצוע עבודות השירות, והמאסר על תנאי היה בתוקף עד שהנאשם הסיר את מלוא המחדלים בתיק דנן, ומכאן, כי בעת שהנאשם המשיך לבצע עבירות בתיק דנן, היה המאסר על תנאי תלוי ועומד ויש להפעילו.
9. עוד הוסיפה, כי גם אם יקבע כי מדובר במאסר על תנאי בר הפעלה ולא חב הפעלה, יש להפעילו ולא להאריכו, מהטעמים הבאים: הנאשם ביצע עבירות מס שונות לאורך שנים מרובות, ובאמצעות חברות שונות, כמפורט במכלול המסמכים שהוגש; הנאשם המשיך לבצע עבירות מס למרות המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו; הנאשם הסיר את המחדלים רק לאחר הגשת כתב האישום.
10. לטענתה, גם מצבו הרפואי של הנאשם אינו יכול לשמש מחסום מפני ענישה ראויה.
11. מכאן עתרה להטיל על נאשמת 1, שאינה פעילה, קנס סמלי, ועל הנאשם 2 מאסר בפועל לתקופה בין 4 - 8 חודשים, להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, קנס כספי שלא יפחת מסכום של 17,000 ₪, והתחייבות.
12. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות, הכוללות ביצוע 2 עבירות באותה שנת מס. העבירות בוצעו בין היתר על רקע מחלתו של הנאשם, כפי שעלה גם מהכרעת הדין, והיעדר שיתוף פעולה מצד רואה החשבון. הנאשם ניסה להסיר את המחדלים גם בתקופה שבה היה חולה מאוד, ועוד קודם להגשת כתב האישום.
13. לטענתו, יש להשקיף על שתי העבירות כאל אירוע אחד וזאת משום הקשר ביניהן.
14. עוד ציין, כי מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע והכנסותיו זעומות, כפי שעולה ממסמכי הביטוח הלאומי, ממצב חשבונו ומפלט ההוצאה לפועל (ענ/2).

15. מכאן, ולאור מדיניות הפסיקה, טען בא כוח הנאשם, כי מתחם העונש ההולם נע סביב מאסר על תנאי.
16. עוד טען כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה והסיר את המחדלים; הנאשם אח שכול, אב ל-5 ילדים, שניים מתוכם קטינים, וכולם מתגוררים יחדיו בבית אמו של הנאשם וסמוכים על שולחנו; הנאשם חלה במחלה קשה והיא מלווה אותו עד היום, וכתוצאה ממנה הוא סובל מאי ספיקת לב, ואף עבר ניתוח לכריתת גידול ממוחו והוא עודנו סובל מהתקפים מפעם לפעם (נ/6; ענ/2).
17. לטענתו, לחובתו של הנאשם עומד אמנם עבר פלילי, אולם רובו ישן, והעבירות מהתיק שהוגש לאחר הרשעה, ועוד לא ניתן בו גזר דין, בוצעו בשנת 2003.
18. עוד הוסיף, כי בעת שהוטל המאסר על תנאי בגזר הדין מת"פ 12909-11-11 קבע בית משפט השלום, כי התנאי יחל ביום שחרורו של הנאשם ממאסר לתקופה של 12 חודשים שהוטל עליו. בבית המשפט המחוזי המיר בית המשפט את המאסר בפועל לעבודות שירות, שהחלו ביום 30.3.14 והסתיימו ביום 27.10.14 (ענ/1). לטענתו, במועד זה לא היתה עבירה תלויה ועומדת משום שהמחדלים הוסרו ביום 27.2.14 וביום 1.6.14 (נ/8 - נ/10). עוד הוסיף, כי לפי רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום, שלא שונו בפסק הדין של בית המשפט המחוזי, מועד התנאי יחל בתום עבודות השירות. לטענתו, לא ניתן להחיל את סעיף 52 לחוק העונשין, משום שהוא חל רק בהיעדר הוראה אחרת של בית המשפט. עוד הפנה לפסיקה שלפיה מאסר על תנאי לא יחול בתקופת עיכוב ביצוע. לטענתו, נקבע בפסיקה כי בית המשפט רשאי לסטות מהכלל ולקבוע הוראה מיוחדת וכי יש לפרש החוק בצורה דווקנית (7510/00 במנוקלר נ' מדינת ישראל (9.5.02)). מכאן טען, שלא ניתן להחיל את הוראות סעיף 52 על ענייננו ואין להפעיל המאסר על תנאי.
19. לחלופין טען, כי אם תידחה טענתו, יש להאריך את המאסר על תנאי וזאת משום שאין זה צודק להפעיל המאסר על תנאי שהוטל בגין עבירות חמורות על עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה. בהקשר זה הוסיף וטען, כי הדו"חות שאותם לא הגיש הנאשם קשורים אחד בשני, כאשר לא ניתן להגיש הדו"ח האישי ללא דו"ח החברה, וגם מדובר באותה שנת מס.
20. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשמים להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, ולחלופין להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד, ולצד אלו להטיל על הנאשם קנס מתון שישקף את מצבם הכלכלי של הנאשמים.
21. הנאשם 1 בדברו האחרון אמר כי הוא מצר על מעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

22. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 לחוק העונשין).
23. שתי העבירות המיוחסות בכתב האישום בשני אישומים הן בגדר אירוע אחד, וזאת במבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 5643/14 עיסא ואח' נ' מדינת ישראל (23.6.15)). לפי פסיקת בית המשפט העליון, מספר עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה עשויות להוות אירוע אחד (ראו, למשל: ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.16); ע"פ 4527/14 פרינץ נ' מדינת ישראל (4.2.16); ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.15), בפסקאות 103 - 104 לפסק דינו של כבוד השופט עוזי פוגלמן)). במקרה הנדון, שתי העבירות בוצעו בתקופה אחת ובנסיבות דומות. אמנם, עבירה אחת בוצעה על ידי שני הנאשמים יחדיו, בכך שלא הגישו דו"ח החברה, ואילו העבירה

השנייה בוצעה על ידי הנאשם בלבד, בכך שלא הגיש דו"ח אישי. עם זאת, אי הגשת הדו"ח האישי קשורה בטבורה לאי הגשת דו"חות החברה, ובייחוד משום ששתי העבירות בוצעו על רקע מחלתו של הנאשם, כפי שהתברר במהלך ניהול ההוכחות.

24. כתוצאה מביצוע עבירות המס בהן הורשעו הנאשמים, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על ביטחון הכלכלי של הציבור, קופת המדינה, והשוויון בנטל המס. הפגיעה בערך המוגן היא נמוכה-בינונית. המדובר אמנם בשתי עבירות בלבד של אי הגשת דו"ח מס הכנסה, האחת של החברה והאחת של הנאשם. עם זאת, לחברה היה, באותה תקופה, מחזור עסקאות גבוה. עוד לקחתי בחשבון, כי העבירות בוצעו על רקע מצבו הרפואי של הנאשם, כפי שבא לידי ביטוי בהכרעת הדין.

25. על מדיניות הענישה הרלוונטית לעניין מספר עבירות של אי הגשת דו"ח מס הכנסה במועד, בנסיבות דומות ובמחזור עסקאות גדול ניתן ללמוד מהפסיקה המגוונת (ראו, למשל: רע"פ 737/11 **אביטן מלכיאלי**, **משרד עורכי דין נ' מדינת ישראל** (9.05.11); עפ"ג (מרכז) 12018-10-14 **אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נ' איזנברג** (17.11.15); עפ"ג (י-ם) 20076-07-14 **קלה נ' מדינת ישראל** (16.03.15); עפ"ג (מרכז) 43517-11-14 **גרינשטיין נ' מדינת ישראל** (10.02.2015); עפ"ג (ת"א) **טופ בר (ב.ב) בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל** (18.7.14); ע"פ (מרכז) 11693-01-14 **מדינת ישראל נ' ליבי** (18.2.14); ע"פ (ת"א) 25493-07-13 **הדס ואח' נ' מדינת ישראל** (30.10.13); ע"פ (חי') 49294-06-13 **רז נ' מדינת ישראל** (17.10.13); ת"פ (רח') 57027-01-14 **פקיד שומה חקירות מרכז נ' יודקביץ'** (26.1.16)).

26. עוד לקחתי בחשבון, בקביעת מתחם הקנס, את מצבם הכלכלי של הנאשמים, וזאת בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין. מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע, כפי שעולה ממסמכי הביטוח הלאומי, ממצב חשבונו ומפלט ההוצאה לפועל (**ענ/2**), והנאשמת כלל אינה פעילה.

27. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה, בנסיבות העניין הכוללות מחזור עסקאות גבוה של החברה, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה קצרה, שיכול וישא אותו הנאשם בדרך של עבודות שירות. מתחם הקנס ביחס לנאשם 2, נע בין סכום של 4,000 ₪ ובין סכום של 16,000 ₪, וביחס לנאשמת 1, בין סכום של 0 ובין סכום של 2,000 ₪.

העונש ההולם בתוך המתחם

28. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדות הנסיבות הבאות - הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו בדרך של הסרת המחדלים; הנאשם, אח שכול, אב ל-5 ילדים, שניים מתוכם קטינים, וכולם מתגוררים יחדיו בבית אמו של הנאשם וסמוכים על שולחנו; הנאשם עודנו סובל מקשיים בריאותיים (**ענ/2**);

חלף אמנם זמן רב מאז ביצוע העבירות, אולם נסיבה זו לא יכולה לשמש לזכותם של הנאשמים, כאשר הזמן שחלף נובע, בין היתר, מניהול התיק ושמיעת ראיות.

לחובתו של הנאשם עומד בעיקר עברו הפלילי, הכולל, בין היתר עבירות מס, עבירה של העסקת תושב זר שלא כדון, ועבירות זיוף ושימוש במסמך מזויף (**ענ/1**); הנאשם הורשע גם בעבירות חמורות על חוק מס ערך מוסף בהיקפים של כ-3,500,000 ₪ וגזר דינו טרם ניתן (**ענ/3**).

29. מכאן, כי העונש ההולם את הנאשם מצוי במחצית מתחם העונש ההולם והוא כולל מאסר לתקופה קצרה, שיכול וינשא אותו בדרך של עבודות שירות, לצד קנס שהוא במחצית המתחם והתחייבות. יודגש, כי עונש של מאסר על תנאי, המצוי בתחתית המתחם, אינו מתאים לנאשם שלחובתו עבר פלילי בעבירות מס. עם זאת, לקחתי בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם בקביעת משך עבודות השירות. על החברה יש להטיל קנס סמלי בלבד הואיל ואינה פעילה.

30. לפי חוות דעת הממונה מיום 25.12.17, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

הפעלת המאסר על תנאי

31. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי בגזר הדין 11-11-12909, וזאת לתקופה של 8 חודשים. הצדדים חלוקים ביחס לשאלה אם המאסר על תנאי חל על התיק שבנדון.

32. לפי סעיף 52 לחוק העונשין:

"(א) הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא להורות בגזר הדין שהעונש, כולו או מקצתו, יהיה על תנאי.

(ב) (1) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את ענשו אלא אם עבר - תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (להלן - תקופת התנאי) - אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין והורשע בשל עבירה כזאת (להלן - עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה. (2) ...

(ג) תקופת התנאי תתחיל ביום מתן גזר הדין ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר - ביום שחרורו מן המאסר; אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח סימן ב' בפרק ג' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בשל חופשה מיוחדת או מכח סימן ב1 לפרק ו', יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת ...".

33. לפי סעיף 55(א) לחוק העונשין:

"(א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי."

34. ממשיך סעיף 56 לחוק העונשין וקובע:

"(א) בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

(ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת...."

35. עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה הן עבירות נמשכות, וביצועה של העבירה נמשך כל עוד לא הגיש הנאשם את הדו"ח. מכאן, שאם הוטל על נאשם מאסר על תנאי במהלך ביצועה של העבירה הנמשכת, וכל עוד נמשכת העבירה, יחול עליה התנאי (רע"פ 4642/14 עדות נ' מדינת ישראל (23.7.14); רע"פ 5906/12 אברהם נ' מדינת ישראל (9.9.12)).

36. לפי הכלל שנקבע בסעיף 52(ג) לחוק העונשין, תקופת התנאי תחל ביום גזר הדין או ביום השחרור ממאסר, אם הוטל על הנאשם מאסר. אולם, תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר, לרבות בשל עונש של עבודות שירות, יראו אותה כמצטברת לתקופת התנאי.
- בסיפא של סעיף 52(ג) לחוק העונשין נקבע חריג, לפיו "והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת". משמעות הדבר כי בית המשפט רשאי ליתן הוראה אחרת לעניין מועד תחילת המאסר על תנאי. הוראה אחרת עשויה להינתן הן לעניין המועד שבו יחל התנאי והן לעניין הצטברות התקופה שבה הנאשם נמצא מחוץ לבית הסוהר, ולאור עיקרון החוקיות, אין להרחיב את העונש מעבר לכוונתו המקורית של בית המשפט שגזר את הדין (ע"פ 7510/00, 8329/00 **במנוקלר נ' מדינת ישראל** (9.5.02)).
37. הנאשמים לא הגישו דו"חות מס הכנסה לשנת 2011, ובסופו של דבר, הדו"חות הוגשו רק ביום 27.2.14 וביום 1.6.14 (נ/8 - נ/10). מכאן, כי העבירה נמשכה עד להסרת המחדלים במחצית הראשונה של שנת 2014.
38. על פני הדברים, אם המאסר על תנאי היה בתוקף קודם ליום 27.2.14, הרי שמדובר על מאסר על תנאי חב הפעלה, משום שלפי כתב האישום שבנדון, בוצע הנאשם 2 עבירות המפעילות את המאסר על תנאי.
39. גזר הדין מת"פ 12909-11-11 ניתן ביום 27.6.13, ולפיו הטיל בית משפט השלום על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים וכן מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך שלוש שנים **מיום שחרורו ממאסר**. בית המשפט המחוזי, בפסק דינו מיום 5.2.14, הקל מעונשו של הנאשם וגזר עליו מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות. עוד קבע כי יתר רכיבי גזר הדין יעמדו בעינם.
40. הנאשם החל את ביצוע עבודות השירות בהתאם לפסק הדין בערעור על גזר דין 12909-11-11 ביום 30.3.14 וסיים את עבודות השירות ביום 27.10.14 (ענ/1).
41. השאלה היא אם מניין המאסר על תנאי הוא ממועד מתן פסק הדין בערעור - משמע מיום 5.2.14 - או מתום תקופת עבודות השירות, משמע מיום 27.10.14? אם יש למנות את המאסר על תנאי ממועד פסק הדין בערעור, הרי שמדובר במאסר על תנאי חב הפעלה, הואיל והנאשם עבר שתי עבירות של אי הגשת דו"ח מס הכנסה בתוך תקופת התנאי. לעומת זאת, אם יש למנות את המאסר על תנאי מתום עבודות השירות, הרי שאין המאסר על תנאי חל המקרה הנדון, שבו הנאשם הסיר את המחדלים, לכל המאוחר ביום 1.6.14, ומשמעות הדבר, כי בעת תחילת המאסר על תנאי, הסתיים ביצוען של העבירות.
42. מגזר הדין בת"פ 12909-11-11 עולה, כי בית משפט השלום נתן הוראה אחרת לעניין מועד תחילת התנאי. בית המשפט קבע, כי התנאי יחל בתום תקופת המאסר. בית המשפט המחוזי אמנם לא התייחס מפורשות למועד תחילת המאסר על תנאי, אולם קבע כי יתר רכיבי גזר הדין יעמדו בעינם. משמעות הדבר, כי גם לפי פסק הדין של בית המשפט המחוזי, התנאי יחל בתום תקופת המאסר. בית המשפט המחוזי אמנם המיר את המאסר לתקופה של 12 חודשים במאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. אולם, גם מאסר בדרך של עבודות השירות הוא מאסר לכל דבר ועניין. גם אין, בנסיבות אלו, שבהן ניתנה הוראה אחרת, תחולה להוראה שבסעיף 52(ג) בדבר הצטברות תקופת התנאי במהלך נשיאת נאשם בעבודות שירות. ההוראה האחרת, היא הן לעניין תחילת מועד התנאי והן לעניין היעדר הצטברות התנאי.
43. מכאן, כי התנאי שהוטל בת"פ 12909-11-11 עוד לא החל בעת שהסתיים ביצוען של העבירות מושא כתב האישום שבנדון, ואין הוא חל עליו. ממילא, גם לא ניתן להפעילו.

44. לפיכך, אני גוזרת על נאשמת 1:

קנס בסכום של 500 ₪, שישולם לא יאוחר מיום 1.2.18.

45. על הנאשם 2 אני גוזרת את העונשים הבאים :

א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 25.12.17. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 19.2.18. מובהר בזאת לנאשם, כי כל חריגה מתנאי עבודות השירות, כפי שייקבעו על ידי הממונה, עשויה להביא לנשיאת המאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת מס במשך 3 שנים מהיום;

ג. קנס בסכום של 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.2.18 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 5,000 ₪ להימנע מלעבור כל עבירה בה הורשע למשך 24 חודשים מהיום. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות, ייאסר לתקופה של 3 ימים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.